

Kristus” utenat, trygt forvart i mitt hjerte, innen 25. desember. Jeg håper jeg kan være en innflytelse til det gode – slik søstrene i Alaska var for meg.

Kan dere finne dere selv i følgende ord i “Den levende Kristus”? “Han oppfordret alle til å følge hans eksempel. Han vandret på Palestinas veier, helbredet de syke, fikk de blinde til å se og oppvekket de døde.”¹⁰

Vi, søstrene i Kirken, vandrer ikke på Palestinas veier og helbreder syke, men vi kan be om og anvende forsoningens helbredende kjærlighet på et sykt, anstrengt forhold.

Selv om vi ikke vil få blinde til å se på Frelserens måte, kan vi vitne om frelsesplanen for de åndelig blinde. Vi kan åpne deres forstands øyne for nødvendigheten av prestedømmets kraft i evige pakter.

Vi kommer ikke til å oppvekke døde slik Frelseren gjorde, men vi kan velsigne de døde ved å finne deres navn for tempelarbeid. Da kan vi i sannhet oppreise dem fra deres åndefenssel og tilby dem veien til evig liv.

Jeg vitner om at vi har en levende Frelser, Jesus Kristus, og ved hans kraft og lys vil vi være i stand til å skyve vekk mørket i verden, uttrykke den sannhet vi kjenner og påvirke andre til å komme til ham. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, “Menn og kvinner og prestedømskraft,” *Liahona*, sep. 2014, 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share* (Deseret Book Company, 2014), 41; brukt med tillatelse.
3. Thomas S. Monson, “For jeg var blind, men nå kan jeg se,” *Liahona*, juli 1999, 69.
4. Lære og pakter 50:24.
5. Lære og pakter 88:7.
6. George Q. Cannon, i *Forberedelse til å gå inn i det hellige tempel* (hefte, 2002), 36.
7. Mosiah 3:19.
8. D. Todd Christofferson, “Kvinner moralske styrke,” *Liahona*, nov. 2013, 30.
9. Lære og pakter 4:2.
10. “Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd,” *Liahona*, april 2000, 2.

Av president Dieter F. Uchtdorf

Annenrådgiver i Det første presidentskap

Gledesfylt etterlevelse av evangeliet

Stol på Jesu Kristi evne til å frelse. Overhold hans lover og bud. Med andre ord – etterlev evangeliet med glede.

Mine kjære søstre, mine kjære venner og velsignede Jesu Kristi disipler, det er en ære å få denne muligheten til å være sammen med dere når vi innleder nok en generalkonferanse i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. I den kommende uken vil Det første presidentskap møte alle generalautoritetene og hjelpeorganisasjonenes ledere på generalplan, og de resterende møtene av vår verdensomspennende generalkonferanse vil følge lørdag og søndag. Jeg er dypt takknemlig til president Thomas S. Monson, Guds profet i vår tid, for at han ba meg om å representere Det første presidentskap og tale til søstrene i Kirken.

Da jeg overveiet hva jeg kunne si, gikk mine tanker tilbake til kvinner som har formet mitt liv og hjulpet meg gjennom jordelivets utfordringer. Jeg er takknemlig for min bestemor, som for mange år siden bestemte seg for å ta sin familie med til et nadverdsmøte i Kirken. Jeg er takknemlig for søster Ewig, en eldre enslig tyske dame, hvis navn oversettes som “søster evig”. Det var hun som ga denne tapre og storrartede invitasjonen til bestemor. Jeg er så inderlig takknemlig for min mor,

som ledet fire barn gjennom kaoset under 2. verdenskrig. Jeg tenker også på min datter, mine barnebarn og fremtidige generasjoner av trofaste kvinner som vil følge.

Og naturligvis er jeg evig takknemlig til min hustru Harriet, som trollbandt meg som tenåring, bar de tyngste byrdene som mor i vår unge familie, står sammen med meg som hustru, og elsker og oppfostrer våre barn, barnebarn og oldebarn. Hun har vært styrken i vårt hjem i både gode og dårlige tider. Hun bringer solskinn inn i livet til alle som kjenner henne.

Til sist er jeg veldig takknemlig til alle dere millioner av trofaste søstre over hele verden i alle aldre som gjør så mye for å bygge opp Guds rike. Jeg er takknemlig for de utallige måtene dere inspirerer, styrker og velsigner menneskene rundt dere.

Guds døtre

Jeg er glad for å kunne være blant så mange av Guds døtre. Når vi synger “Jeg er Guds kjære barn”, gjenomtrenter teksten vårt hjerte. Når vi grunner på denne sannheten – at vi er barn av himmelske foreldre¹ – gir det

oss en følelse av opprinnelse, hensikt og fremtid.

Det er godt å huske at dere alltid er et Guds barn. Denne kunnskapen vil hjelpe dere gjennom de vanskeligste tidene i livet, og vil inspirere dere til å gjøre bemerkelsesverdige ting. Men det er også viktig å huske at å være en datter av evige foreldre hverken er en hedersbevisning dere har fortjent eller som dere noensinne vil miste. Dere vil evig og alltid være en Guds datter. Deres himmelske Fader har høye ambisjoner for dere, men deres guddommelige opprinnelse *alene* garanterer dere ikke en guddommelig arv. Gud sendte dere hit for å forbedre dere til en fremtid som er større enn noe dere kan forestille dere.

Guds lovede velsignelser til de trofaste er strålende og inspirerende. Blant dem er “troner, riker, fyrstedømmer og makter, herredømmer, alle høyder og dybder.”² Og det skal mer enn en åndelig fødselsattest eller et “Guds barn-medlemskort” til for å kvalifisere seg til disse ufattelige velsignelsene.

Men hvordan kan vi oppnå dem?

Frelseren har besvart dette spørsmålet i vår tid:

“Uten at dere adlyder min lov, kan dere ikke oppnå denne herlighet.

For snever er porten og smal er veien som leder til opphøyelse...

Motta derfor min lov.”³

Av denne grunn snakker vi om å vandre på disippelens vei.

Vi snakker om lydighet mot Guds bud.

Vi snakker om å etterleve evangeliet med glede, av hele vårt hjerte og av hele vår sjel og av all vår forstand.

Gud vet noe som ikke vi vet

For noen av oss føles likevel ikke lydighet mot Guds bud alltid særlig gledesfylt. La oss innse det: Det kan være noe som synes vanskeligere eller mindre tiltalende – bud vi møter med samme entusiasme som et barn som sitter foran en tallerken med sunne, men forhatte grønnsaker. Vi biter tennene sammen og presser oss til å innrette oss slik at vi kan gå videre til mer ønskerverdige aktiviteter.

I tider som disse spør vi kanskje: “Må vi virkelig adlyde *alle* Guds bud?”

Mitt svar på dette spørsmålet er enkelt:

Jeg tror Gud vet noe som ikke vi vet – ting som er utenfor vår fatteevne! Vår himmelske Fader er en evig person hvis erfaring, visdom og intelligens er uendelig mye større enn vår.⁴ Ikke bare det, men han er også

evig kjærlig, medfølende og fokusert på ett velsignet mål – å tilveiebringe mennesket u dødelighet og evig liv.⁵

Med andre ord, ikke bare *vet* han hva som er best for dere. Han er også ivrig *oppsatt på at dere skal velge* det som er best for dere.

Hvis dere tror dette i deres hjerte – hvis dere virkelig tror at vår himmelske Faders store oppgave er å opphøye og forherlige sine barn og at han vet best hvordan man gjør det – virker det da ikke logisk å godta og følge hans bud, selv de som virker vanskelige? Burde vi ikke verdsette lyktestolpene han har gitt for å veilede oss gjennom jordelivets mørke og prøvelser? De markerer veien tilbake til vårt himmelske hjem! Ved å velge vår himmelske Faders vei legger dere en guddommelig grunnvoll for personlig fremgang som en datter av Gud, som vil velsigne dere gjennom hele livet.

Jeg tror en del av utfordringen består i at vi tror at Gud har alle sine velsignelser innelåst i en stor sky i himmelen og nekter å gi dem til oss med mindre vi oppfyller noen strenge, paternalistiske krav som han har fastsatt. Men budene er ikke slik i det hele tatt. I virkeligheten øser vår himmelske Fader konstant velsignelser over oss.

Det er vår frykt, tvil og synd som i likhet med en paraply, hindrer disse velsignelsene i å nå oss.

Hans bud er kjærlige instruksjoner og guddommelig hjelp til å lukke paraplyen, slik at vi kan motta strømmen av himmelens velsignelser.

Vi må godta at Guds bud ikke bare er en lang liste med gode ideer. De er ikke "juksekoder" fra en Internett-blogg eller motiverende sitater fra en Pinterest-tavle. De er guddommelig veiledning basert på evige sannheter som er gitt for å bringe "fred i denne verden og evig liv i den kommende verden."⁶

Så vi har et valg. På den ene siden har vi verdens oppfatning, med dens stadig skiftende teorier og tvilsomme motiver. På den andre siden har vi Guds ord til sine barn – hans evige visdom, hans sikre løfter og hans kjærlige instruksjoner for å vende tilbake til hans nærhet i herlighet, kjærlighet og storhet.

Valget er deres!

Skaperen av hav, sand og utallige stjerner, rekker ut en hånd til dere nå i dag! Han tilbyr den beste oppskriften for lykke, fred og evig liv!

For å kvalifisere dere til disse strålende velsignelsene, må dere ydmyke dere, utøve tro, påta dere Kristi navn, søke ham i ord og gjerning og resolutt "stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder."⁷

Hvorfor lydighet?

Når dere forstår Guds sanne natur og hans bud, vil dere også bedre forstå dere selv og den guddommelige hensikten med deres tilværelse. Da forandrer deres motivasjon for å følge budene seg, og det blir deres innerste ønske å etterleve evangeliet med glede.

For eksempel vil de som ser tilstedeværelse på Kirkens møter som

en personlig mulighet til å øke sin kjærlighet til Gud, finne fred, oppløfte andre, søke Herrens ånd og fornye sin beslutning om å følge Jesus Kristus, få en langt bedre opplevelse enn dem som bare bruker tiden til å sitte på en stol. Søstre, det er *svært viktig* at vi deltar på våre søndagsmøter, men jeg er ganske sikker på at vår himmelske Fader er enda mer opptatt av vår tro og omvendelse enn av fremmøtestatistikk.

Her er et annet eksempel:

En alenemor med to små barn fikk nylig vannkopper. Det gikk naturligvis ikke lang tid før hennes barn også ble syke. Oppgaven med å ta vare på seg selv og sine små alene var nesten for stor for den unge moren. Derfor ble det normalt plettfrøe huset rotete og skittent. Oppvask hopet seg opp i vasken, og skittentøy hopet seg opp alle andre steder.

Mens hun strevde med gråtende barn – og ønsket å gråte selv – banket det på døren. Det var hennes besøkende lærerinner. De kunne se den unge morens elendighet. De kunne se huset, kjøkkenet. De kunne høre barna som gråt.

Hvis disse søstrene bare hadde vært opptatt av å fullføre sine tildelte månedlige besøk, ville de kanskje ha gitt moren et fat med småkaker, nevnt at de hadde savnet henne i Hjelpeforeningen forrige uke, og sagt noe

sånt som: "Si ifra om det er noe vi kan gjøre!" Så ville de glade ha gått sin vei, takknemlige for at de hadde oppnådd 100 prosent for nok en måned.

Heldigvis var disse søstrene Kristi sanne disipler. De la merke til sin søsters behov, og satte sine mange talenter og sin erfaring i sving. De ryddet opp i kaoset, ga hjemmet lys og klarhet, og ba en venn komme med noen sårt tiltrengte dagligvarer. Da de endelig fullførte arbeidet og tok farvel, forlot de en ung mor med tårer i øynene – tårer av takknemlighet og kjærlighet.

Fra da av forandret den unge morens oppfatning av besøkende lærerinner seg. "Jeg vet," sa hun, "at jeg ikke bare er en hake på en annens liste over gjøremål."

Ja, besøkende lærerinner må være trofaste med hensyn til å gjøre sine månedlige besøk, men uten å glemme det viktigste *hvorfor* bak dette budet – å elske Gud og medmennesker.

Når vi behandler Guds bud og vårt bidrag til å bygge opp hans rike som noe å krysse av på en liste over ting å gjøre, mangler vi det viktigste på disiplens vei. Vi mangler veksten som kommer av å etterleve vår himmelske Faders bud med glede.

Å vandre på disiplens vei trenger ikke å være en bitter opplevelse. Det er "søtere enn alt som er søtt."⁸ Det er ikke en byrde som tynger oss. Disippelskap gir oss pågangsmot og letter

vårt hjerte. Det inspirerer oss med tro, håp og kjærlighet. Det fyller vår ånd med lys i tider med mørke, og med fred i tider med sorg.

Det gir oss guddommelig kraft og varig glede.

Gledesytt etterlevelse av evangeliet

Mine kjære søstre i evangeliet, enten dere er 8 eller 108, er det én ting jeg håper dere virkelig forstår og vet:

Dere er elsket.

Dere er dyrebare for deres himmelske foreldre.

Den uendelige og evige Skaper av lys og liv kjenner dere! Han er oppmerksom på dere.

Ja, Gud elsker dere i dag og alltid.

Han venter ikke med å elske dere til dere har overvunnet deres svakheter og dårlige vaner. Han elsker dere i dag med full forståelse av deres problemer. Han er klar over at dere strekker dere opp mot ham i inderlig og håpefull bønn. Han vet om de gangene dere har holdt fast ved det svinnende lyset og trodd – selv midt i tiltagende

mørke. Han vet om deres lidelser. Han kjenner deres anger for de gangene dere har kommet til kort eller mislyktes. Og han elsker dere likevel.

Gud vet også om deres fremskritt. Selv om de kan virke små for dere, anerkjenner og verdsetter han hver enkelt av dem. Han elsker dere for at dere gir av dere selv til andre. Han elsker dere for at dere strekker dere ut og hjelper andre å bære sine tunge byrder – selv om dere strever med deres egne.

Han vet alt om dere. Han ser dere tydelig – han kjenner dere slik dere egentlig er. Og han elsker dere – i dag og alltid!

Tror dere det betyr noe for vår himmelske Fader om deres sminke, klær, hår og negler er perfekte? Tror dere at deres verdi for ham forandrer seg basert på hvor mange som følger dere på Instagram eller Pinterest? Tror dere han vil at dere skal bekymre dere eller bli deprimert om noen velger å ikke være venn med eller følge dere på Facebook eller Twitter lenger?

Tror dere at ytre skjønnhet, kjolestørrelse eller popularitet gjør den minste forskjell på deres verdi for ham som skapte universet?

Han elsker dere ikke bare for hvem dere er i dag, men også for den person av herlighet og lys som dere har mulighet til og ønske om å bli.

Mer enn dere kan forestille dere, ønsker han at dere skal nå deres mål – å vende tilbake til deres himmelske hjem med ære.

Jeg vitner om at måten å oppnå dette på, er å legge selviske ønsker og uverdige ambisjoner på alteret av offer og tjeneste. Søstre, stol på Jesu Kristi evne til å frelse. Overhold hans lover og bud. Med andre ord – etterlev evangeliet med glede.

Det er min bønn at dere vil oppleve et fornyet og forstørret mål av Guds skjønn kjærlighet i deres liv, at dere vil finne den tro, beslutsomhet og forpliktelse som trengs for å lære Guds bud, samle dem i hjertet og etterleve evangeliet med glede.

Jeg lover at hvis dere gjør dette, vil dere oppdage deres aller beste side – den dere *egentlig* er. Dere vil finne ut hva det egentlig betyr å være en datter av den evige Gud, all rettferdighets Herre. Dette vitner jeg om, og jeg gir dere min velsignelse som en Herrens apostel, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Gud er ikke bare vår hersker og Skaper, han er også vår himmelske Fader. Alle menn og kvinner er i bokstavelig forstand Guds sønner og døtre. President Joseph F. Smith sa at "mennesket, som en ånd, ble unnfanget og født av himmelske foreldre og oppdratt til modenhet i Faderens evige boliger før det kom til jorden i et verdslig [fysisk] legeme" (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph F. Smith* [1998], 335).
2. Lære og pakter 132:19.
3. Lære og pakter 132:21–22, 24.
4. Se Jesaja 55:9.
5. Se Moses 1:39.
6. Lære og pakter 59:23.
7. Mosiah 18:9.
8. Alma 32:42.

Sobral, Brasil